

انصراف شورای انتقالی از خودمختاری در جنوب یمن و تعیین نخست‌وزیر دولت توافقی

ریاض ۲؛ فاز جدید همگرایی عربستان و امارات

نرشاد گلزاری

طی یکسال اخیر تحولات عجیب و غریبی در حوزه یمن رخ داده است. در شمال این کشور به دلیل وجود کوهستان صعب‌العبور و آرایش سخت زمین، شاهد آن بودیم که برتری نظامی در حوزه زمینی تا حد زیادی به نفع انصارالله رقم خورد. در این میان سعودی‌ها در شمال یمن درگیر نبرد طاقت‌فرسا با انصارالله بودند؛ چرا که از یک سو آب و هوای خشک و گرم آن منطقه نبرد را طاقت‌فرسای می‌کند و از سوی دیگر به دلیل احاطه کوهستان بر آن ناحیه، گرمای بیش از حد باعث می‌شود تا پست‌های دیده‌بانی سعودی‌ها بسیار ضعیف شود. همین موضوع این امکان را برای انصارالله به وجود آورد که در شکاف‌های کوهستان شمال و با استفاده از اصل اختفا، بتوانند موضع خود نسبت به سعودی‌ها را تقویت کنند.

این تقویت موضع موجب شد تا معادله در عرصه میدان نبرد زمینی تا حد زیادی به ضرر عربستان رقم بخورد. به همین دلیل است که شاهد افزایش پرواز جنگنده‌های امارات و

عربستان بر فراز یمن هستیم و به نوعی عملیات‌های آنها در آسمان این کشور دو چندان شد. حمله سعودی‌ها به مراکز غیر نظامی و حتی اماکنی که در آن مجلس عزای عروسی برگزار می‌شد، به حدی افزایش پیدا کرد که تلاقی این حملات بر سر «شرکت نفتی آرامکو» در آمد.

همانجا بود که امارات پس از برآورد خسارات و هزینه‌های وارده بر سعودی‌ها سعی کرد تا خود را از اتحاد با ریاض دور کند. در همان زمان جنوب یمن به صحنه روروی دو کشور تبدیل شد. در یک سوی میدان نیروهای شورای انتقالی جنوب یمن که تحت حمایت امارات متحده عربی بودند حضور داشتند و در سوی دیگر جریان منتسب به عبدربه منصور هادی (رئیس‌جمهور مستعفی یمن) اقدام به صف‌بندی برای کسب منافع خود کردند. دیری نگذشت که این تقابل جنبه‌های بسیار خونین به خود گرفت و دلیل اصلی آن هم تقسیم منافع بود.

ماجرای جنوب یمن از این قرار بود که سعودی‌ها و امارات با یکدیگر در پیشبرد اهداف خود در یمن بسیار نزدیک به هم قدم برمی‌داشتند اما موضوع زمانی با

مشکل روبرو شد که تقسیم منافع با مسائل حاشیه‌ای روبرو شد. شاید برای بسیاری از مخاطبان این سوال پیش بیاید که مگر امارات ذیل پروژه ائتلاف عربی، همکاری خود با سعودی‌ها را آغاز نکرده بود، پس چرا دو طرف با هم وارد تقابل و درگیری میدانی و دیپلماتیک شدند؟ پاسخ این سوال کمی پیچیده است اما مهمترین نکته‌ای که باید در مورد این سوال مطرح کنیم، اهمیت جغرافیای جنوب یمن و تقسیم‌کار ریاض و ابوظبی در این کشور است. سعودی‌ها از روز اول شمال یمن را حوزه نفوذ سنتی خود اعلام کردند و قرار شد که تمام در آن ناحیه اقدام به فعالیت کنند.

امارات هم متعاقباً جنوب یمن را برای خود برگزید. جنوب و شمال یمن از هیچ حیث با یکدیگر قابل مقایسه نیستند. جنوب یمن به دلیل اشراف بر باب‌المندب و منتهی شدن به دریای سرخ و همچنین کانال سوئز استراتژیک‌ترین موقعیت منطقه به شمار می‌رود. مضاف بر اینکه کشتیرانی و مسائل اقتصادی مرتبط با آن هم در این میان دخیل است. از سوی دیگر وجود جزیره سقطری در ۱۶۰ کیلومتری جنوب یمن که

ابوظبی دراز کرده است. نتیجه این نزدیک شدن مجدد، امضای توافق «ریاض ۲» بود.

ریاض ۲؛ تعیین نخست‌وزیر توافقی و حل اختلاف!

منابع خبری بومی یمن روز گذشته (چهارشنبه) اعلام کردند که شورای انتقالی جنوب یمن اعلام کرده که از خودمختاری در جنوب این کشور منصرف شده است تا ائتلاف متجاوز عربی به سرکردگی عربستان سعودی بتواند توافقنامه جدید ریاض را اجرا کند. کمی بعد نزار هیثم علی، سخنگوی شورای انتقالی جنوب یمن با انتشار پیامی در توئیتر در اینباره اعلام کرد که این تصمیم در چارچوب تلاش‌های رهبری ائتلاف عربی برای اجرای نسخه جدید توافقنامه ریاض و دستیابی به راه‌حلی برای اوضاع سیاسی، نظامی و انسانی اتخاذ شده است. این تصمیم پس از آن اتخاذ شد که عربستان سازوکاری را برای تسریع در روند اجرای توافقنامه ریاض به دولت مستعفی و شورای انتقالی جنوب یمن پیشنهاد کرد. سازوکار پیشنهادی عربستان، شامل منصرف شدن شورای انتقالی (تحت حمایت امارات) از خودمختاری در جنوب یمن، تعیین استاندار و مدیر امنیتی برای استان عدن، مکلف شدن نخست‌وزیر دولت مستعفی به تشکیل دولتی دارای صلاحیت سیاسی ظرف ۳۰ روز است. در همین دیروز (چهارشنبه) امضای توافق رسمی برای تشکیل دولت جدید متشکل از ۲۴ وزیر تحت نظارت عربستان تأیید شد.

این فرایند به «توافق ریاض ۲» معروف شد که بر اساس آن قرار شد چهار تن از این وزیران سهم عبدربه منصور هادی، (رئیس‌جمهوری مستعفی یمن)، چهار وزیر سهم شورای انتقالی به رهبری امارت و باقی وزیران سهم دیگر احزاب و تشکیلات سیاسی در شمال و جنوب یمن باشند. درست است که ویترو یمن این تحولات مربوط به منصور هادی و اعضای شورای انتقالی یمن است، اما مساله

بر اساس توافق ریاض ۲، قرار شد چهار تن از وزیران سهم عبدربه منصور هادی، (رئیس‌جمهوری مستعفی یمن)، چهار وزیر سهم شورای انتقالی به رهبری امارت و باقی وزیران سهم دیگر احزاب و تشکیلات سیاسی در شمال و جنوب یمن باشند

اصلی این است که در پشت پرده این اتفاق‌ها، عربستان و امارات صحنه گردان تمام این معادلات هستند. کمی بعد هم منابع خبری از تعیین «عمیس عبدالملک» به عنوان نخست‌وزیر دولت ائتلافی میان دولت مستعفی و شورای انتقالی جنوب یمن خبر دادند. این اقدام پس از موافقت دو طرف برای تشکیل دولت جدید طبق نسخه جدید «توافق ریاض ۲» صورت گرفت. او نخست‌وزیر دولت مستعفی یمن است و طبق دستور منصور هادی، دولت کنونی به شکل موقت و تا زمان تشکیل دولت جدید به فعالیتش ادامه خواهد داد.

در این راستا، شورای امنیت سازمان ملل از توافق دولت مستعفی یمن با شورای انتقالی جنوب این کشور برای احیای مجدد توافق ریاض استقبال و بر اهمیت اجرای سریع و کارآمد این توافق بر اساس قطعنامه ۲۲۱۶ و مکانیزم اجرایی آن تأکید کرد. این مولفه‌ها به خوبی نشان می‌دهد که سعودی‌ها حداقل خیالشان از این بابت راحت است که با امارات به صلح رسیده‌اند. ریاض به دنبال این است تا از منافع جنوب یمن بی‌نیصیب نماند اما مساله اصلی این است که اتحاد دو کشور با یکدیگر بیش از هر چیز برای اسرائیل و ایالات متحده مهم و استراتژیک است. چرا که این موضوع می‌تواند منافع دو طرف در موقعیت مورد نظر را تأمین کند و از سوی دیگر اجماعی باشد بر ایران‌هراسی و ادامه تریق سناریوهای مخرب علیه تهران در افکار عمومی دنیا.

جهان نما

گزارش کمیساریای سازمان ملل در امور پناهندگان؛ ماهانه ۷۲ آفریقایی در راه اروپا کشته می‌شوند!

گزارش کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان حاکی از مرگ هزاران پناهنده در مسیر خود از آفریقا به سوی اروپا است. دست کم ۱۷۵۰ نفر در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ پیش از آنکه به دریای مدیترانه برسند، جان خود را از دست داده‌اند. نگاه‌ها بیشتر به یک نقطه از دریای مدیترانه است. به آنجا که پناهجویان از شرق لیبی تلاش می‌ورزند خود را به اروپا برسانند. اکنون گزارش منتشر شده از سوی کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان از خطرات موجود در دیگر نقاط مسیر پناهجویان سخن می‌گوید. خبرگزاری فرانسه روز گذشته (چهارشنبه) با انتشار مقاله‌ای از برلین به گزارش جدید کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان پرداخته است. بر اساس این گزارش، سالانه هزاران پناهجو در مسیر خود از آفریقا به اروپا جان خود را از دست می‌دهند. در این گزارش آمده است که تنها در دو سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ دست کم ۱۷۵۰ نفر در جاده‌های بین کشورهای آفریقایی کشته شده‌اند. در مسیر دریای مدیترانه به سوی اروپا هر ماه به طور متوسط ۷۲ پناهنده جان خود را از دست می‌دهند. همین موضوع این مسیر را به مرگبارترین مسیر پناهجویان و آوارگان در جهان تبدیل کرده است. در این گزارش آمده است که خطرات بسیاری در کمین جان پناهجویان در دیگر مسیرهای منتهی به دریای مدیترانه نشسته است. به عنوان نمونه، بسیاری از پناهجویان و آوارگان جنگی در مسیر خود از غرب به شرق آفریقا جان خود را از دست می‌دهند. گزارش کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان در ادامه به این نکته اشاره می‌کند که گردآوری آمار دقیق قربانیان در مسیرهای یاد شده ممکن نیست. این مناطق در تصرف قاچاقچیان انسان بوده و همین موضوع امکان دسترسی به آمار دقیق را ناممکن می‌سازد.

گزارش کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان بر اساس آمار و اطلاعات شورای پناهجویان دانمارک تهیه شده است. شورای پناهجویان دانمارک نهادهی به عنوان میکسد میگریشن سنتر (MMC) راه‌اندازی کرده است. بر اساس آمار ارائه شده از سوی این موسسه ۲۸ درصد قربانیان و موارد ثبت شده مرگ پناهجویان در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ مربوط به عبور آن‌ها از صحرای بزرگ آفریقا می‌شود. بسیاری دیگر از پناهجویان در جنوب لیبی جان خود را از دست می‌دهند. افزون بر آن، شماری از پناهجویان نیز در مسیر خود از جمهوری آفریقای مرکزی و مالی به سوی لیبی جان می‌بازند. پناهجویانی که موفق به عبور از این مسیرهای خطرناک می‌شوند از ناراحتی‌های روحی شدید رنج می‌برند. این پناهجویان از سوء رفتار، از شکنجه و تجاوز در مناطق مرزی و حتی در شرق لیبی خبر داده‌اند. گفته می‌شود از روغن داغ و پلاستیک ذوب شده برای شکنجه و آزار پناهجویان استفاده شده است. بسیاری از پناهجویان نیز مورد تعرض جنسی و تجاوز قرار گرفته‌اند. در این گزارش آمده است که سوء رفتار و تجاوز تنها به قاچاقچیان انسان محدود نمی‌شود و در بسیاری از موارد سربازان نیز در چنین رفتار خستنی نقش داشته‌اند.

فیلیپو گراندی، کمیسار عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان گفته است که مدت‌ها این سوء رفتار و خشونت علیه آوارگان و پناهجویان از سوی مراجع بین‌المللی نادیده گرفته شده است. او خواستار اقدام سریع و قاطع جامعه جهانی برای دفاع از جان پناهجویان شده است. گراندی بار دیگر تأکید کرده است که لیبی کشور امنی برای پناهجویان نیست. باید یادآور شد که لیبی از سال ۲۰۱۱ به این سو، شاهد جنگ داخلی است. بسیاری از نقاط این کشور در اثر این جنگ به کام هرج و مرج افتاده است. این هرج و مرج جدیداً در ایتالیا و به دلیل نزدیکی بالیبی بیشتر مشاهده می‌شود.

خبر

تظاهرات مردم نجف برای برکناری استاندار

اعتراضات مردم عراق برای بهبود شرایط معیشتی و خدماتی ادامه دارد و منابع از زخمی شدن بالغ بر ۲۰ تن در اعتراضات روز سه‌شنبه در نجف خبر دادند. به گزارش عربی ۲۱، کمیساریای حقوق بشر عراق در بیانیه‌ای اعلام کرد، در تظاهراتی که روز سه‌شنبه در اعتراض به ضعف خدمات رسانی و قطعی برق در استان نجف برپا شد، ۲۰ تظاهر کننده زخمی شدند. به گفته یک منبع امنیتی، تعدادی از معترضان ورودی دفتر استانداری نجف را آتش زده و به سمت منزل لؤی الیاسری به راه افتاده و بر کناری او را خواستار شدند. به گفته این منابع نیروهای امنیتی با تیراندازی به سمت تعدادی از معترضان سعی کردند مانع از رسیدن آنها به منزل الیاسری شوند. همزمان با شدت گرفتن اعتراضات منابع پزشکی و شاهدان عینی روز سه‌شنبه اعلام کردند یکی از تظاهر کنندگانی که در جریان درگیری‌های یکشنبه

زد و خورد حامیان و مخالفان نتانیاهاو در تل‌آویو

حدود ۱۰۰۰ اسرائیلی در تل‌آویو با برپایی تظاهراتی خواستار استعفای نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی شدند که متهم به فساد و خیانت در امانت است. به گزارش المیادین، ساکنان تل‌آویو، تظاهراتی را در اعتراض به تصمیمات بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در خصوص مدیریت بحران و ویروس کرونا برپا کردند و خواستار استعفای وی شدند. تظاهر کنندگان سوء مدیریت بحران و ویروس کرونا توسط نتانیاهاو را محکوم کردند. نتانیاهاو که با اتهام فساد و خیانت در امانت مواجه است به دلیل سوء مدیریت در بحران کرونا تحت فشار زیادی برای استعفاست. در همین راستا، رسانه‌های رژیم صهیونیستی اعلام کردند که میان تظاهر کنندگان و پلیس این رژیم درگیری‌هایی رخ داد و این درگیری‌ها با بازداشت چند تن از معترضان پایان یافت. نیروهای زیادی از پلیس اسرائیل به منظور متفرق کردن تظاهر کنندگان و بازگشایی مسیر ایپالون وارد محل برپایی

پارلمان ترکیه قانون رسانه‌های اجتماعی را تصویب کرد!

پارلمان ترکیه قانون تنظیم مقررات رسانه‌های اجتماعی مورد حمایت دولت را روز گذشته (چهارشنبه) در حالی تصویب کرد که منتقدان می‌گویند این قانون سانسور را افزایش می‌دهد و به مقام‌ها در سرکوب مخالفان کمک می‌کند. به گزارش رویترز، حزب عدالت و توسعه، جبهه‌دار دوغان، که اکثریت کرسی‌های پارلمان این کشور را دارد با یک حزب متحد خود از این لایحه حمایت کرد. پارلمان روز سه‌شنبه درباره این قانون جدید بحث کرد و تصویب آن از سوی توئیتر پارلمانی ترکیه اعلام شد. این قانون سایت‌های رسانه‌های اجتماعی را ملزم می‌کند تا برای رسیدگی به نگرانی‌های مقام‌های دولتی ترکیه درباره محتوای منتشر شده، نمایندگان مستقر در این کشور منصوب کنند و شامل ضرب‌الاجل‌هایی برای حذف مطالبی می‌شود که محل این نگرانی‌ها هستند. رسانه‌های مذکور در صورت تخلف از این قانون با پرداخت جریمه یا توقف دسترسی به پهنای باند اینترنت تا ۹۰ در صد روبرو می‌شوند.

هشدار رهبر دموکرات‌های سنا به ترامپ

رهبر اقلیت دموکرات سنا آمریکا اظهار کرد دونالد ترامپ باید برای انعقاد یک توافق بر سر اعطای کمک‌های بیشتر مربوط به کرونا تلاش کند تا به این ترتیب به دور نمای انتخاباتی جمهوری خواهان برای ماه نوامبر کمک کند. به گزارش هیل، چارلز شومر در مصاحبه‌ای با ام‌اس‌ان، بی‌سی عنوان کرد: شخصی که واقعاً باید بخواهد اتفاقی به طور عملی بیفتد دونالد ترامپ است؛ زیرا اگر اقتصاد به مسیرش به سمت جهنم ادامه دهد و اگر ما چیزی تصویب نکنیم، اتفاقی که نباید، می‌افتد و کار ترامپ تمام می‌شود. البته ممکن است کار ترامپ از راه‌های دیگر هم تمام شود اما مطمئناً اگر این اتفاق مشخص بیفتد کار او حتماً تمام است. شومر در پاسخ به سوال مجری برنامه درباره اینکه آیا فکر می‌کند راهبرد جمهوری خواهان در ضمن اینکه برخی از اعضای این حزب طرح پیشنهادی حزب خودشان را محکوم می‌کنند، عجیب و غریب است پاسخ داد: به‌اینگونه است.

